

Australien 2002

31. okt. 2002.

Så vender vi snuden nordpå mod Undara. Vi skal op og se Lava Tubes, efter anbefaling fra flere.

Det må være veje ligesom den vi kører på som kaldes "chicken road". Den som først kører ud i rabatten er en kylling. Der er nemlig ikke plads til både en Ford Falcon og et road train på vejen samtidig.

Vi går en lille tur i Undara Volcanic National Park om eftermiddagen. Vi har bestilt en plads på en guidet to timers tur i morgen eftermiddag.

Det er ikke tilladt at komme i nærheden af lava rørene uden en guide, det er alt for farligt.

Lava rørene er dannet for 190.000 år siden, ved et vulkanudbrud. Lavaen løb ned i et flodsystem. Det øverste lava størknede, mens lavaen nedenunder blev ved med at flyde. I løbet af ca. 3 måneder var der så dannet disse ca. 100 km lange rør af lava. Dele af rørene er faldet sammen og der er vokset regnskov op nede i hullerne.

Om aftenen var vi nede ved lejrbålet og snakkede lidt med en ranger fra parken. Han fortalte at cikaderne lever 7 år i jorden som nymfer, så kravler de op af jorden, sætter sig på et træ. Kravler ud af skelettet/skallen og har så 14 dage til at reproducere sig selv i. Det er kun hannerne som larmer af cikaderne.

1. nov. 2002.

Vi fik pakket teltet inden vores tur startede.

Vi blev kørt ud til lavarøret og blev vist ned i røret. Vi var inde i røret 3 steder, imellem de 3 steder var røret styrtet sammen og der voksede et lille stykke regnskov.

Der er 69 rør dele som er hule. Nogle rør kan man ikke komme ned i pga. CO2 gasser. Igennem nyere tid er man begyndt at undersøge rørene med moderne foto teknikker og satellit foto har også hjulpet med at finde dele af rørene.

Bunden af rørene er igennem tiden dækket af sand, jord og andet materiale. Dele af rørene benyttes af dyrene til at finde hvile, skygge og måske ro til at dø. Så hvad der ligger af døde dyr begravet dernede er en opgave for fremtiden at finde ud af. Måske skeletter af nu uddøde dyr.

Efter Undara gik turen videre mod nordøst. Da vi passerede Atherton skiftede landskabet karakter. Det tørre og støvede blev erstattet af grønne marker og skov. Det flade blev skiftet ud med bakker.

Vi kørte helt til Cape Tribulation, det nordligste vi kommer i Falcon. Resten af vejen nordpå er ikke asfalteret og 4WD anbefales.

Mette og Lars legede med blade på campingpladsen. Nogle store nogle som kaldes elefantører. De fandt ud af, at man skal ikke rykke dem i stykker for så kommer hænder og arme til at klø. Det kløede værre end myggestik i flere timer bagefter.